

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 4 juni 2008

Nr 364—371

INNEHÅLL

Nr		Sidan
364	Lag om säkerhetsskydd i riksdagen	953
365	Lag om ändring av lagen om säkerhetsutredningar	957
366	Lag om ändring av 3 § i lagen om införande av universitetslagen	958
367	Lag om ändring av 6 kap. 3 och 5 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice	959
368	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om övervakning av miljöstödet och kompensationsbidrag	961
369	Statsrådets förordning om ändring av 18 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskraftsservice	963
370	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om beredningsstöd för lin och hampa som odlas för fiberproduktion	964
371	Arbets- och näringsministeriets förordning om ändring av den avgiftstabell som utgör bilaga till handels- och industriministeriets förordning om Patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer	967

Nr 364

Lag

om säkerhetsskydd i riksdagen

Given i Helsingfors den 30 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna lag är att skydda arbetet i riksdagen och trygga att säkerhet och ordning upprätthålls i riksdagen.

Lagen tillämpas i riksdagens hus och andra lokaler som riksdagen förfogar över och i dessas omedelbara närhet (*skyddsområde*).

Lagen gäller personer som kommer till eller uppehåller sig inom skyddsområdet. Däremot gäller den inte riksdagsledamöter.

Det finns särskilda bestämmelser om polisens uppgifter och befogenheter.

2 §

Begränsningar

Allmänhetens rätt att följa plenum eller öppenheten i riksdagens arbete får inte begränsas med stöd av denna lag mer än vad som är nödvändigt med hänsyn till lagens syfte. Intrång med stöd av denna lag får göras i den enskildes rättigheter bara i den utsträckning som krävs för att skydda arbetet och ordningen i riksdagen.

Befogenheter enligt denna lag får utövas gentemot anställda vid riksdagen och riksdagsgrupperna när riksdagens generalsekrete-

LM 5/2008
GrUB 3/2008
RSk 5/2008

rare på särskilda grunder och på framställning från riksdagens säkerhetsdirektör bestämmes så.

3 §

Säkerhetskontrollörer

Befogenheter enligt denna lag får utövas bara av tjänstemän vid riksdagen som har lämplig utbildning inom säkerhetsbranschen och som riksdagens generalsekreterare utsett till säkerhetskontrollör.

Den som i enlighet med 1 mom. blivit godkänd som säkerhetskontrollör får ett säkerhetskontrollörskort av riksdagens säkerhetsenhet. När säkerhetskontrollörer handhar säkerhetskontrollörsuppdrag ska de ha med sig kortet och på begäran visa upp det.

Säkerhetskontrollörerna ska i uppdrag vara iförda säkerhetskontrollörsuniform.

4 §

Identitetskontroll

Säkerhetskontrollörerna har rätt att av dem som kommer till skyddsområdet eller uppehåller sig där få veta hans eller hennes namn och personbeteckning eller födelseår.

5 §

Säkerhetskontroll

De som kommer till eller uppehåller sig inom skyddsområdet och egendom som de har med sig får säkerhetskontrolleras med hjälp av en metalldetektor eller annan teknisk anordning för att ta reda på om de har med sig föremål eller ämnen (*förbjudna artiklar*)

1) som kan innebära fara för andras säkerhet eller allvarligt störa arbetet och ordningen i riksdagen,

2) som särskilt lämpar sig för att skada egendom, eller

3) som enligt lag eller med stöd av lag inte får innehas.

Medhavd egendom får kontrolleras också på annat sätt än med tekniska anordningar.

Egendom som upptäcks inom skyddsområdet får kontrolleras på det sätt som nämns i 1 och 2 mom., om det finns anledning att misstänka att den innehåller förbjudna artiklar.

6 §

Kroppsvisitation

Om det till följd av säkerhetskontrollen eller annars finns grundad anledning att misstänka att en person bär med sig en förbjuden artikel inom skyddsområdet, får han eller hon kroppsvisiteras för att ta reda på vad han eller hon har i sina kläder eller annars bär på sig. Den säkerhetskontrollör som utför kroppsvisitationen ska vara av samma kön som den som visiteras.

7 §

Kontroll av fordon

Fordon som kör in eller befinner sig på skyddsområdet får kontrolleras med hjälp av en metalldetektor eller annan teknisk anordning eller på annat lämpligt sätt för att ta reda på om det finns förbjudna artiklar i fordonet eller lasten.

8 §

Kontroll av försändelser

Post och andra försändelser som anländer till skyddsområdet får utan att öppnas genomlysas eller kontrolleras på annat sätt för att ta reda på om de innehåller förbjudna artiklar.

Om det till följd av kontrollen eller annars finns anledning att misstänka att en postförsändelse eller annan försändelse innehåller förbjudna artiklar, får försändelsen stoppas och i förekommande fall överlåtas till polisen. Mottagaren av försändelsen ska utan dröjsmål informeras om det skedda och orsaken till det.

9 §

Omhändertagande och förvaring av förbjudna artiklar

Säkerhetskontrollörerna har rätt att omhän-

derta förbjudna artiklar som de har påträffat vid säkerhetskontroll, kroppsvisitation eller i annat sammanhang.

Innehavarna ska återfå omhändertagna förbjudna artiklar då de avlägsnar sig från skyddsområdet. Men om innehavet är förbjudet i lag eller med stöd av lag, ska artiklarna utan dröjsmål överlämnas till polisen.

10 §

Vägrande av tillträde och avvisning

En person kan vägras tillträde till eller avvisas från skyddsområdet

1) om hans eller hennes identitet inte kan fastställas på ett tillförlitligt sätt,

2) om han eller hon vägrar underkasta sig säkerhetskontroll eller kroppsvisitation, eller

3) om det finns grundad anledning att misstänka att han eller hon kommer att förorsaka fara för andras säkerhet eller allvarligt störa arbetet och ordningen i riksdagen.

En person kan vägras tillträde till eller avvisas från skyddsområdet, om han eller hon vägrar lyda order eller förbud som säkerhetskontrollören gett för att i enlighet med 1 mom. skydda arbetet och ordningen i riksdagen och om skyddet av arbetet och ordningen kräver det.

11 §

Gripande

En person får gripas, om det tydligt inte räcker med att vägra personen tillträde till skyddsområdet eller avvisa honom eller henne därifrån och om gripandet är nödvändigt för att avvärja ett allvarligt hot mot andra människor eller egendom. Den gripne ska utan dröjsmål överlämnas till polisen.

12 §

Maktmedel

För att utföra kroppsvisitation, för att frånta en person en förbjuden artikel, för att

hindra en person att komma in på skyddsområdet, för att avlägsna en person från skyddsområdet eller för att gripa någon får säkerhetskontrollörerna i sitt uppdrag vid behov använda maktmedel som med hänsyn till personens uppträdande och andra omständigheter kan anses försvarbara. Försvarbarheten ska bedömas med hänsyn till hur hotfull situationen är och hur farligt motståndet är samt andra omständigheter som inverkar på en sammantagen bedömning av situationen. Bestämmelser om excess i samband med användning av maktmedel finns i 4 kap. 6 § 3 mom. och 7 § i strafflagen (39/1889).

Maktmedelsredskap som säkerhetskontrollörer får använda är gasspray, handklovar, högst 70 cm långa batonger och teleskopbatonger. Säkerhetskontrollörerna ska bära redskapen så diskret som möjligt.

När en säkerhetskontrollör använder maktmedel får det ske bara med de redskap som nämns i 2 mom. och som han eller hon fått specifik utbildning för.

13 §

Handräckning

På begäran från generalsekreteraren har riksdagens kansli rätt att få handräckning av polisen för att skydda arbetet och ordningen i riksdagen.

14 §

Närmare föreskrifter

Kanslikommissionen får utfärda närmare föreskrifter om hur den verksamhet som avses i denna lag ska ordnas i praktiken, om tekniska detaljer och om den utbildning inom säkerhetsbranschen som 3 § kräver.

15 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 2008.

Tjänstemän vid riksdagens säkerhetsenhet som vid lagens ikraftträdande handhar säker-

hetsuppdrag men saknar utbildning enligt 3 §, kan trots det utses till säkerhetskontrollör för högst fem år om de har tillräckliga förutsättningar för uppdraget.

Helsingfors den 30 maj 2008

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 365

L a g**om ändring av lagen om säkerhetsutredningar**

Given i Helsingfors den 30 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 8 mars 2002 om säkerhetsutredningar (177/2002) 4 § 1 mom. 2 punkten och 20 §, av dem 4 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 605/2007, samt fogas till lagen en ny 19 a § som följer:

4 §

Sökande

En normal säkerhetsutredning kan sökas av

2) riksdagens kanslikommission, riksdagens generalsekreterare, riksdagens justitieombudsman och statens revisionsverk,

19 a §

Begränsad säkerhetsutredning i fråga om personer som arbetar i riksdagen

En begränsad säkerhetsutredning kan

Helsingfors den 30 maj 2008

också göras i fråga om en person som står i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande till riksdagen och arbetar i lokaler som riksdagen förfogar över eller som annars i sitt arbete har eller skulle ha tillträde till dem.

20 §

Ansökan om begränsad säkerhetsutredning

I en ansökan om begränsad säkerhetsutredning ska specificeras den plats eller det utrymme som avses i 19 § 2 mom. och de arbetsuppgifter som den som utredningen gäller sköter eller avses sköta.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2008.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 366

L a g

om ändring av 3 § i lagen om införande av universitetslagen

Given i Helsingfors den 30 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 juni 1997 om införande av universitetslagen (646/1997) 3 § 1
punkten som följer:

3 §
Följande bestämmelser i de upphävda la-
garna tillämpas dock fortfarande:

1) 3 § 2 och 3 mom. samt 6 § i lagen om
införande av lagen om Helsingfors universi-
tet,

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

Helsingfors den 30 maj 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*

Nr 367

L a g**om ändring av 6 kap. 3 och 5 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 30 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 6 kap. 3 § och 5 § 1 och 2 mom. som följer:

6 kap.

Tjänster för kompetensutveckling

3 §

Gemensam anskaffning av utbildning

Om avsikten är att anskaffa utbildning för ett visst företags eller någon annan sammanslutnings behov för dess arbetstagare eller blivande arbetstagare eller hyrda arbetstagare, kan anskaffningen av utbildning med avvikelse från 1 § 2 mom. skötas även så att arbetsgivaren eller användarföretaget deltar i finansieringen av utbildningen tillsammans med arbetskraftsmyndigheterna (*gemensam anskaffning av utbildning*). I den utbildning som anskaffas gemensamt kan även sådana företagare som avses i 1 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa delta.

Utbildning kan anskaffas gemensamt även för dem som ämnar bli företagare med avsikt att verka som sådana företagare som kan jämföras med löntagare enligt 2 kap. 5 § 5 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller bedriva företagsverksamhet genom att skaffa sig företagarrättigheter från ett annat företag. I detta fall kan uppdragsgivaren eller

det företag som överlåter företagarrättigheterna delta i finansieringen av utbildningen tillsammans med arbetskraftsmyndigheterna.

5 §

Avtal om anskaffning av utbildning

Arbetskraftsmyndigheten och utbildningsproducenten ska ingå ett skriftligt avtal om anskaffning av utbildning. Om utbildningen anskaffas gemensamt ska också ett företag eller någon annan sammanslutning som deltar i finansieringen av utbildningen vara avtalspart.

I anskaffningsavtalet ska överenskommas om utbildningens syfte, innehåll, varaktighet och tidsplan, antalet studerande och utbildningens pris samt om andra omständigheter som är relevanta för genomförandet och anordnandet av utbildningen. I avtalet ska tas in grunderna för studerandenas rättsliga ställning. I fråga om gemensam anskaffning av utbildning ska dessutom medfinansieringen från det företag eller någon annan sammanslutning som deltar i finansieringen av utbildningen bestämmas.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2008. förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.
Åtgärder som verkställigheten av lagen

Helsingfors den 30 maj 2008

Republikens president
TARJA HALONEN

Arbetsminister Tarja Cronberg

Nr 368

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om övervakning av miljöstöd och kompensationsbidrag**

Given i Helsingfors den 29 maj 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 7 juni 2007 om övervakning av miljöstöd och kompensationsbidrag (660/2007) 8 § 1 mom., 12 § och 15 § 1 mom. samt *fogas* till förordningen nya 22 a och 22 b § som följer:

8 §

Grüngödslingsvall

Kompensationsbidrag och stöd för bas- och tilläggsåtgärder i samband med miljöstödet betalas inte för åkerareal där villkoren för anläggning eller användning av grüngödslingsvall inte har iakttagits.

12 §

Träda som är täckt av växtlighet

Stöd för basåtgärder betalas inte för en areal där villkoren för stöd för basåtgärder som gäller träda som är täckt av växtlighet inte har iakttagits.

15 §

Dikesrenar och skyddsremsor

Om dikesrenarna och skyddsremsorna inte uppfyller stöd villkoren sänks stödet för basåtgärder med 1—10 procent.

22 a §

Uppgifter som jordbrukaren ska lämna

Om jordbrukaren inte lämnar behövliga uppgifter eller lämnar bristfälliga eller vilseledande uppgifter, kan stödet minskas genom att tillämpa bestämmelserna i 4 kap. om påföljder som gäller stöd villkoret i fråga.

22 b §

Påföljder som överskrider 50 procent inom miljöstödet

Om det procenttal för påföljder som gäller basåtgärder och som beror på annat än arealen överskrider 50 procent, betalas inget stöd för bas- och tilläggsåtgärder.

Om det procenttal för påföljder som gäller ett specialstödsavtal och som beror på annat än arealen överskrider 50 procent, betalas inget stöd enligt specialstödsavtalet.

Denna förordning träder i kraft den 4 juni 2008. Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 29 maj 2008

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Regeringssekreterare Suvi Ruuska

Nr 369

Statsrådets förordning**om ändring av 18 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 29 maj 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1344/2002) 18 § som följer:

18 §

Högskoleexamen som anskaffas som arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

Högskoleexamen som arbetskraftspolitisk vuxenutbildning kan endast anskaffas för grupper av studerande.

Ett villkor för anskaffning av yrkeshögskoleexamen är att en enskild kund som antas till utbildningen tidigare har avlagt examen på minst institutnivå eller att det är fråga om slutförande av avbrutna studier i syfte att avlägga yrkeshögskoleexamen, vilket beräknas förutsätta heltidsstudier i högst 18 månader.

Ett villkor för anskaffning av högre och lägre högskoleexamen är att

1) avläggandet av lägre högskoleexamen kan beräknas förutsätta heltidsstudier i högst 12 månader,

2) avläggandet av högre högskoleexamen kan beräknas förutsätta heltidsstudier i högst 24 månader.

Innan beslut om anskaffning av högskoleexamen fattas ska arbetskraftsmyndigheten begära utlåtande i saken av undervisningsministeriet.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2008.

Helsingfors den 29 maj 2008

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Äldre regeringssekreterare Susanna Siitonen

Nr 370

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om beredningsstöd för lin och hampa som odlas för fiberproduktion**

Given i Helsingfors den 30 maj 2008

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § 4 mom. i lagen den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994), sådant det lyder i lag 423/2007 samt 13 § i lagen den 18 december 1992 om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringsar (1336/1992), sådan den lyder delvis ändrad i lag 428/2007:

1 §

Tillämpningsområde

Om förutsättningarna för beviljande av beredningsstöd för lin och hampa som odlas för fiberproduktion bestäms i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter samt i kommissionens förordning (EG) nr 245/2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1673/2000 om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion, nedan *tillämpningsförordningen*.

Genom denna förordning utfärdas de närmare bestämmelser som förutsätts i gemenskapens rättsakter eller tillåtna undantagsbestämmelser om förutsättningar för beviljande av beredningsstöd för lin och hampa som odlas för fiberproduktion.

2 §

Köpe- och försäljningsavtal

Den godkände förste beredaren skall ingå

ett köpe- och försäljningsavtal med jordbrukaren, som innehåller sådana uppgifter som föreskrivs om det i artikel 5.1 i tillämpningsförordningen. En kopia på avtalet, vilken den godkände förste beredaren har styrkt med sin underskrift, skall lämnas in till landsbygdsavdelningen vid arbetskrafts- och näringscentralen på den ort där beredningsanläggningen är belägen, senast vid den tidpunkt som anges i artikel 6.1 i tillämpningsförordningen.

3 §

Avtal om beredning på beställning

En producent som likställs med beredare, nedan likställd beredare, skall ingå ett avtal med den godkände förste beredaren om beredning på beställning innehållande sådana uppgifter som anges i artikel 5.1 i tillämpningsförordningen. En kopia, som den likställda beredaren har styrkt med sin underskrift, skall lämnas in till landsbygdsavdelningen vid arbetskrafts- och näringscentralen på den ort där driftscentret för den likställda beredarens gårdsbruksenhet är belägen, senast vid den tidpunkt som anges i artikel 6.1 i tillämpningsförordningen.

4 §

Beredningsåtagande

En jordbrukare som har godkänts som förste beredare skall uppgöra ett skriftligt avtal om beredning av de strån som han eller hon odlar enligt vad som föreskrivs om det i artikel 5.1 i tillämpningsförordningen. Den jordbrukare som har godkänts som förste beredare skall lämna en med sin underskrift styrkt kopia på åtagandet till landsbygdsavdelningen vid arbetskrafts- och näringscentralen på den ort där gårdsbruksenheten är belägen, senast vid den tidpunkt som anges i artikel 6.1 i tillämpningsförordningen.

5 §

Anmälningar om produktion och lager

Den godkände förste beredaren och den likställda beredaren skall lämna in sådana anmälningar om produktion och lager som innehåller uppgifter som anges i artikel 6.2 i tillämpningsförordningen.

Den likställda beredaren skall för varje berörd anmälningssperiod som bilaga till anmälan om produktion och lager förete i artikel 6.2 andra stycket i tillämpningsförordningen avsedda handlingar, vilka är med hans underskrift styrkta kopior på fakturor från försäljning av lin- och hampfibrer samt ett intyg av den förste beredaren som berett stråna, i vilket det anges vilka kvantiteter och vilka typer av fibrer som framställts.

6 §

Garanti

En förutsättning för att ställa den garanti som avses i artikel 10 i tillämpningsförordningen är att den som ställer garantin ingår i registret hos Landsbygdsverket.

7 §

Orenheter

Den proportionella andelen orenheter och ved i korta linfibrer och hampfibrer som berättigar till beredningsstöd kan vara högst tio

procent regleringsåret 2007/2008—
2008/2009.

8 §

Enhetskvantiteter av lin- och hampfibrer

Den enhetskvantiteten av lin- och hampfibrer som avses i artikel 8.3 i tillämpningsförordningen är regleringsåret 2008/2009:

- långa linfibrer1 600 kg/ha
- korta linfibrer2 400 kg/ha
- hampfibrer3 000 kg/ha

9 §

Handlingar som skall förvaras

Den godkände förste beredaren skall minst tre kalenderår efter beredningsåret förvara följande handlingar som avses i artikel 3.2 i tillämpningsförordningen:

- 1) dagliga lagerutredningar,
- 2) följesedlar,
- 3) bokföring jämte bilagor,
- 4) ursprungliga köpe- och försäljningsavtal, samt
- 5) ursprungliga avtal om beredning på beställning.

Den likställda beredaren skall minst tre kalenderår efter beredningsåret förvara följande handlingar som avses i artikel 4 i tillämpningsförordningen:

- 1) uppgifter om produktion och lager,
- 2) bokföring jämte bilagor,
- 3) kopior på fakturor från försäljning av lin- och hampfibrer, samt
- 4) kopior på intyg av den förste beredaren som berett stråna, i vilka det anges vilka kvantiteter och vilka typer av fibrer som framställts.

Den som utför rensning på beställning skall minst tre kalenderår efter beredningsåret förvara följande handlingar som avses i artikel 3.4 i tillämpningsförordningen:

- 1) lagerutredningar,
- 2) följesedlar, samt
- 3) bokföring jämte bilagor.

10 §

Behöriga myndigheter

De behöriga myndigheter som avses i till-

lämpningsförordningen i fråga om behandling och övervakning av ansökningar för lin och hampa som odlas för fiberproduktion utgörs av landsbygdsavdelningarna vid arbetskrafts- och näringscentraler.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2008.

Helsingfors den 30 maj 2008

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 13 juni 2001 om beredningsstöd för lin och hampa som odlas för fiberproduktion (508/2001) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringssekreterare Suvi Ruuska

Nr 371

Arbets- och näringsministeriets förordning**om ändring av den avgiftstabell som utgör bilaga till handels- och industriministeriets förordning om Patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 30 maj 2008

I enlighet med arbets- och näringsministeriets beslut
ändras 2, 4 och 8 § i den avgiftstabell som utgör bilaga till handels- och industriministeriets förordning den 22 februari 2007 om Patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer (201/2007), av dessa lagrum 2 § sådan den lyder i förordning 70/2008, som följer:

2 §	
<i>Internationella patentansökningar</i>	
Avgift för internationell patentansökan enligt 31 § 1 mom eller 38 § 2 mom i patentlagen	400 €
Avgift för internationell patentansökan enligt 31 § 1 mom eller 38 § 2 mom i patentlagen när ansökan har lämnats in elektroniskt	300 €
Tilläggsavgift för varje patentkrav utöver tio	30 €
Särskild tilläggsavgift när ansökan fullföljs i enlighet med 31 § 1 mom i patentlagen och den omfattar en uppfinning vilken inte genomgått internationell nyhetsgranskning eller förberedande patenterbarhetsprövning och 36 eller 37 § i patentlagen inte skall tillämpas	400 €
Särskild tilläggsavgift för en ytterligare frist enligt 31 § 2 mom i patentlagen	100 €
Sändningsavgift	135 €
Avgift enligt 36 eller 37 § i patentlagen	250 €
Avgift för sändning av prioritetsbevis i enlighet med 47 § i patentförordningen	15 €
Nyhetsgranskningsavgift enligt PCT-regel 16.1a	1 700 €
Tilläggsavgift för nyhetsgranskning enligt PCT-regel 40.2a	1 700 €
Avgift för förberedande patenterbarhetsprövning enligt PCT-regel 58.1b	550 €
Tilläggsavgift för förberedande patenterbarhetsprövning enligt PCT-regel 68.3a	550 €
Kopior/sida enligt PCT-regel 44.3b, 71.2b och 94.2	0,60 €
Avgift för nyhetsgranskning av internationellt slag	945 €
Återbetalning av nyhetsgranskningsavgift	
Om Patent- och registerstyrelsen har gjort en nationell nyhetsgranskning av en ansökan från vilken prioritet åberopas i den internationella ansökan och Patent- och registerstyrelsen kan utnyttja resultatet av den tidigare granskningen, utgör återbetalningen 100 % av den betalda nationella ansökningsavgiften	100 %
Återbetalning av nyhetsgranskningsavgift	
Om Patent- och registerstyrelsen har gjort en internationell nyhetsgranskning eller en nyhetsgranskning av internationellt slag (ITS) av en ansökan från vilken prioritet åberopas i en internationell ansökan, utgör återbetalningen 50 eller 100 % av den tidigare betalda granskningsavgiften beroende på i vilken omfattning Patent- och registerstyrelsen kan utnyttja resultatet av den tidigare granskningen	50 el. 100 %

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 371

4 §

Tillägsskydd

Ansökningsavgift	400 €
Återupptagningsavgift	
första gången	55 €
övriga gånger	115 €
Avgift för anteckning i registret, för varje anteckning	40 €
Avgift för avgörande enligt 71 a § patentlagen	250 €
Årsavgift för varje påbörjat år	850 €
Avgifter för ansökan om ändring i ärenden som avses i 26 §	
patentlagen	150 €
övriga ärenden	150 €
Diarieintyg	10 €
Bestyrkande av riktighet	10 € + 1 €/sida
Registerutdrag	15 €

8 §

Kretsmönster för integrerade kretsar

Registreringsavgift	400 €
Avgift för krav om ogiltigförklarande	215 €
Återupptagningsavgift	55 €
Avgift för anteckning i kretsmönsterregistret för varje anteckning	40 €
Avgift för ansökan om ändring	150 €
Diarieintyg	10 €
Bestyrkande av riktighet	10 € + 1 €/sida
Registerutdrag	15 €

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2008.

Om en årsavgift för tillägsskydd förfaller till betalning när denna förordning träder i kraft eller därefter och den erläggs i förväg innan förordningen trätt i kraft, skall årsavgiften erläggas med belopp som anges i 4 § i denna förordning.

Helsingfors den 30 maj 2008

Arbetsminister *Tarja Cronberg*Regeringsråd *Timo Pekkarinen*

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 364—371, 2 ark